

<http://physicsweb.org/article/news/7/2/14>

2003/02/27

هنوز اثری از بعدها ی اضافی نیست

در بعضی از گونه‌ها ی نظریه‌ی ریسمان وجود نیروها ی جدیدی پیش‌بینی می‌شود، که شدت گرانش را در فاصله‌ها ی زیرمیلی‌متر تغییر می‌دهند. جان پرایس [1] و همکارانش در دانشگاه کلرادو در بولدر [2]، آزمایشی انجام داده‌اند که در آن برهم‌کنش گرانشی ی بین دو جسم بسیار نزدیک به هم را می‌سنجند. نتیجه‌ی این آزمایش محدودیت‌ها ی جدیدی بر چنین نظریه‌ها یی گذاشته است. این پژوهش‌گران دریافتند قانون عکس‌مجدور فاصله ی نیوتن [3]، تا فاصله‌ها ی حدوداً ۰.۱ mm معتبر است [4].

نظریه‌ی ریسمان (که فعلًا به ترین نام‌زد نظریه‌ها ی وحدت نیروها است) پیش‌بینی می‌کند علاوه بر سه بعد فضایی ی معمول، شش بعد فضایی ی اضافی هم هست. نظریه‌پردازان معتقد‌اند این بعدها ی اضافی در فاصله‌ها ی کوچکی فشرده شده‌اند، و گفته شده این می‌تواند به تولید نیروها یی منجر شود که در فاصله‌ها ی حدوداً ۰.۱ mm، شدت‌شان با گرانش قابل مقایسه است.

انجام سنجش‌ها ی دقیق بر برهم‌کنش‌ها ی گرانشی در این فاصله‌ها دشوار است، چون در مقیاس‌ها ی کوچک، گرانش خیلی ضعیف‌تر از نیروها ی الکترومغناطیسی است. دقیق‌ترین آزمایش تا کنون را لریک آدلبرگر [5] و همکارانش از دانشگاه واشینگتن [6]، در ۲۰۰۱ انجام داده بودند. روش آن‌ها شکلی از آزمایش ترازوی‌پیچشی بود، که هنری کوندیش [7] در ۱۷۹۸ آن را برای سنجش ثابت گرانش به کار برده بود. پژوهش‌گران واشینگتن شدت گرانش را تا فاصله‌ها ی حدوداً ۰.۲ mm سنجیدند، اما انحرافی از قانون عکس‌مجدور فاصله نیافتند.

اما دست‌گاهی که پرایس و همکارانش به کار برده‌اند، کاملاً با ترازوی کوندیش

فرق دارد. آن‌ها ریایش - بین - دو صفحه‌ی نازک - تنگستن را بررسی کردند، که فاصله‌ی پیشان از هم 0.108 mm است. آن‌ها یک ی از صفحه‌ها (جرم - چشم) را در بس آمدیت‌شدید - صفحه‌ی دیگر (آشکارگر) به ارتعاش در آوردند و حرکت - آشکارگر را با استفاده از یک کاوه‌ی الکتریکی دنبال کردند. آشکارگر تحت - عملیات - گرمایی قرار گرفته بود، چنان‌که انرژی‌ی بسیارکم‌ی تلف می‌کرد و به این ترتیب حساسیت - آزمایش بسیار زیاد بود. به علاوه، آزمایش چنان طراحی شده بود که بس آمد - تشدید - آشکارگر (کم‌ی بیش از 1000 Hz) به حد - کافی زیاد باشد تا تداخل‌ها‌ی کم‌بس آمد (مثلًاً ارتعاش‌ها‌ی کف - اتاق) حذف شود.

پژوهش‌گران - کُلُرادُ انحراف‌ی از قانون - نیوتون ثبت نکردند و به این ترتیب محدودیت‌ها‌ی جدیدی بر ماهیت - نیروها‌ی سنجه‌ای (مثل - دیلاتون - ریسمان، رادیون، و سنجه‌ها‌ی شگفت) که در بعض‌ی ازانواع - نظریه‌ی ریسمان پیش‌بینی می‌شود، به دست آمد.

پرایس می‌گوید: "یافتن - یک نیروی جدید، اثر - مهم‌ی بر فیزیک می‌گذاشت، چون کل - فیزیک بر اساس - چهار نیروی شناخته‌شده بنا شده است. شاید زمان‌ی بررسد که اطلاعات - مان درباره‌ی نظریه‌ی ریسمان، برای انجام - پیش‌بینی‌ها‌ی دقیق درباره‌ی نیروها‌ی جدید (مثل - آن‌ها‌ی که دنبال - شان بودیم) کافی باشد. تا آن وقت، این کار شبیه - عملیات - اکتشافی است."

- [1] John Price
- [2] University of Colorado in Boulder
- [3] Newton
- [4] Nature **421** 922
- [5] Eric Adelberger
- [6] University of Washington
- [7] Henry Cavendish